

BUKKEN

2/2011 September
15. årgang

Medlemsblad for Jydske Akademiske Jagtforening
www.jydskekademisk.dk

BUKKEN

e-mail: Strandberg@live.dk

Udgives af Jydsk Akademisk Jagtforening

www.jydskakademisk.dk

e-mail: jaj@jydskakademisk.dk

BESTYRELSE

Formand:

Jacob Nielsen
Kantorvænget 1
8240 Risskov
Tlf: 31156541

Næstformand:

Jørgen Vendelbo
Silkeborgvej 324 1.
8230 Åbyhøj
Tlf: 27265069

Kasserer:

Morten Engholm Pedersen
PP Ørums gade 34 1.tv
8000 Århus V
51702195

Sekretær:

Daniel Egede Rasmussen
Vestergade 45 2. th.
8000 Århus C
Tlf: 22260872

Redaktør:

Camilla Strandberg
Åparken 2,5,2
8000 Århus
Tlf: 23355726

Bådrepræsentant:

Jákup L. A. Sørensen
Ibisvej 12
8541 Skødstrup
Tlf: 61693394

AKTIVITETSUDVALGET

Formand:

Jørgen Vendelbo

Medlemmer:

Morten Engholm Pedersen
Camilla Strandberg

BÅDUDVALG

Formand:

Jákup L. A. Sørensen
61693394

Medlemmer:

Daniel Egede Rasmussen
Johannes Nicolaisen
Jesper Blæsbjerg Sørensen

WEBMASTER

Eivind O. Simonsen

*Indlæg i bladet er ikke nødvendigvis i
overensstemmelse med bestyrelsens
holdning.*

- Formandsordet –
Af Formand, Jacob Nielsen

Kære medlemmer

Som jæger oplever man ofte "den første gang," den første fællesjagt, den første havjagt og den første gang man nedlægger et stykke vildt, jagt er fyldt med disse oplevelser. Ligeledes er dette den første gang, jeg skriver et formandsord. Jeg er på generalforsamlingen blevet valgt som foreningens formand, og afløser derfor Johannes som har været formand i de sidste to år. Johannes har valgt at træde tilbage fra posten da han står over for en ny "første gang" i hans liv. Jeg vil derfor benytte lejligheden til at takke Johannes for det store arbejde han har gjort for foreningen og ønske ham knæk og bræk på hans videre færd.

Selv har jeg forladt posten som sekretær, som nu bestrides af Daniel Egede, Thomas Højen er trådt tilbage som redaktør og Camilla Strandberg har overtaget posten, et hjerteligt velkommen til dem begge, og en stor tak til Thomas Højen. Det er selvsagt en stor udskiftning i bestyrelsen med tre forholdsvise nye ansigter i foreningen, som nu sidder med i beslutningstagningen. Jeg er dog sikker på at det vil skabe en stærk og dynamisk bestyrelse, hvor erfaring blandes med entusiasme. Bestyrelsen for 2011 bliver yderligt præsenteret senere i bukken.

Som ny formand har jeg gjort mig en del tanker om foreningen, og ligeledes om, hvad foreningen tilbyder medlemmerne. Som jeg ser det, tilbyder foreningen først og fremmest et helt unikt socialt netværk for unge jægere på tværs af studier og årgang. Som formand vil jeg hovedsageligt arbejde for netop det sociale netværk, for jeg tror på, at de sociale relationer skaber engagement, og engagement skaber en sund forening. For mig er den sunde forening – en forening som bliver skabt af medlemmerne gennem engagement og initiativ. Jeg kan kun opfordre medlemmerne til at engagere sig, være opsøgende og støtte op omkring initiativer, for gør vi det, vil vi skabe en forening med de optimale forhold for god jagt og spændende arrangementer.

Når det er sagt, så er det selvfølgelig jagt som i sidste ende skal være i fokus. Det er en fornøjelse at kunne sige, at vi i år har oplevet en stor tilgang af medlemmer, næsten en fordobling fra ca. tres til over hundrede medlemmer. Det skyldes især at foreningen har afholdt to jagttegnkurser i foråret, hvor Jørgen som ny jagttegnslærer, har vist stort engagement, hvilket helt sikkert har betydet at en del nye jægere forbliver i foreningen.

Det betyder også at vi har mange nyjægere i foreningen, der for første gang skal prøve kræfter med jagten, når sæsonen starter til september.

Jeg er derfor glad for, at vi i foreningen kan tilbyde spændende, prisbillige og alsidige jagter, og jeg vil opfodre de erfarne jægere til at introducere havjagten, som er en virkelig spændende og S.U venlig jagtform. Herudover har vi flere sponsorjagter på traditionel landjagt, hvor de nye jægere vil få fortrinsret, så hold jer til når jagterne bliver annonceret på hjemmesiden.

Endnu en spændende og S.U venlig jagt er rågeregulering, foreningens luftgevær har været flittigt brugt i foråret, med gode resultater. Ligeledes vil der som de andre år, blive afholdt en kutterjagt eller to i den kommende vinter. En jagtform som er god til at samle foreningens medlemmer, til en hyggelig og udbytterigs dag. På hjemmesiden kan man løbende følge med i medlemmernes jagtheld herunder den seneste bukke jagt.

Det at man selv opsøger jagten er at uddanne sig selv, og det er en nødvendighed for jægeren i det 21. århundrede, idet de færreste har haft mulighed for at komme i mesterlære hos en erfaren jæger. Det stiller store krav til den enkelte jæger. I norden kan vi være stolte af at have verdens mest etiske og moralsk dygtige jægere. Det skal vi værne om for at bevare jagten. Mange kritiserer at der i dag bliver uddannet så mange jægere, der aldrig kommer i mesterlære, de er bange for at det udvander jagten, at der bliver solgt ud af arvegodset. Jeg er af den modsatte holdning, eller jeg mener i hvert fald ikke at det er en ubetinget ulempe ikke at komme i mesterlære. De jægere, som ikke kommer i mesterlære må stå for deres egen uddannelse, og jeg er overbevist om at de derfor tager et væsentlig større ansvar, for de er bevidste om hvad de ikke ved, og som en vis herre engang sagde, så er de - de klogeste. Det er selvfølgelig klart at ønsker man at blive indført i de gamle jægertraditioner skal man opsøge de erfarne jægere. Hvor jægerne før blev født ind i traditionerne, skal jægeren i dag selv opsøge dem. Det giver en helt anden indgangsvinkel, som giver jægeren en helt anden muligheden for at sortere fejlindlæring fra. På sin vis skal jægeren stadigvæk oplæres, men jægeren har selv ansvaret for sin uddannelse. Jægerforbundet har gjort et stort arbejde for at den enkelte jæger kan søge saglig og videnskabelig viden om jagt, som i den grad er med til at skabe dygtige og etiske jægere. Her vil jeg også sige, at jagt aldrig må gøres til en videnskab, for den er en passion! men samtidig skal jagten og videnskaben gå hånd i hånd for at vi kan værne om vores ry som verdens mest etiske og moralske jægere.

- Bestyrelsen -

	<p>Formand. Jacob Nielsen. 2. semester- Biologi. Jagttegn siden 2003 Medlem af foreningen siden 2009. 24 år</p>
	<p>Næstformand. Jørgen Vendelbo. Uddannet ved Ingeniørhøjskolen 2006. Jagttegn siden 2004 medlem samme år. 31 år</p>
	<p>Bådudvalgsformand Jákup Sørensen Uddannet ved Århus Lærerseminarium 2009. Jagttegn i 2002 Medlem siden 2006. 31 år</p>
	<p>Kasserer. Morten Engholm. Læge- Ph.d studerende. Jagttegn i 2004, Medlem siden 2004 28 år</p>
	<p>Redaktør. Camilla Strandberg. 4. semester - Odontologi Jagttegn i 2007 medlem siden 2010. 22 år</p>
	<p>Sekretær. Daniel Egede. 8. semester - Civil Ingeniør i Optik & Elektronik. Jagttegn i 2010 medlem samme år. 24 år.</p>

- Rågeregulerings debut –

Af Daniel Egede

Det er min første sæson som jæger og jeg har haft en masse fantastiske oplevelser gennem JAJ i løbet af vinteren. Det var derfor også noget vemodigt da sæsonen for alvor sluttede den 15. februar. Nu havde jeg lige fundet denne nye interesse og havde fået fantastisk start og så skal jeg lige pludselig vente næsten 7 måneder på at komme af sted igen. Selvfølgelig er der bukkejagten, men som studerende er det hårdt nok for økonomien, at skulle købe haglbøsse, våbenskab og hvad der ellers hører til. Riffel og jagtret må vente nogle sæsoner endnu.

Heldigvis kom kommunens rågeregulering mig til undsætning. Regulering af råger gennem kommunen er gratis og JAJ har for nyligt indkøbt et luftgevær, som foreningens medlemmer kan låne til regulering. Tilmeldingen foregik gennem JAJ for at sikre, at alle interesserede medlemmer fik samme koloni og kunne få godkendt geværet ved samme lejlighed.

Den tildelte koloni blev Århus Vands rensningsanlæg i Viby. Det kræver en nøgle at komme ind på anlægget og jeg var glad for ikke at skulle stå blandt hundelufterer og motionister.

I de efterfølgende uger besøgte jeg området flere gange, for at se om der skulle være nogle unger som havde forladt deres reder. Da jeg var forbi området mandag d. 23. maj blev jeg først mødt af en gaffelbuk og herefter en af de andre jægere, som havde fået tildelt samme koloni. Han havde skudt en råge og fortalte at ungerne var begyndt at forlade rederne.

Nu var jeg tændt og ærgrede mig over at jeg ikke havde taget luftgeværet med. Jeg overvejede at tage hjem efter det, men havde en aftale med kæresten og besluttede mig for at tage ud den efterfølgende dag.

Dagen efter tog jeg ned til rensningsanlægget kl. 8.30. Her blev jeg mødt af anlæggets nabo, der var i fuld gang med havearbejdet. Jeg tog mig en hurtig snak med ham, mest af alt for at forklare ham hvad jeg lavede med et luftgevær i det grønne område, der støder op til hans baghave.

Jeg gik rundt i et kvarters tid, før jeg fik øje på en sort fugl i trætoppene. Jeg havde fået at vide fra erfarne rågejægere at det ikke er noget problem at kende de voksne fugle fra ungerne fordi ungerne ganske enkelt er de eneste der sidder tilbage, når man nærmer sig rederne. Jeg brugte dog alligevel en del tid med

kikkerten for at sikre mig at der var tale om en unge. Jeg ville nødig debutere som rågejæger ved at komme til at skyde en voksen fugl.

Jeg tog sigte og skød efter rågeungen, men ramte ikke. PIS! tænkte jeg.

Luftgeværet skulle være skudt ind, men jeg havde ikke selv kontrolleret det.

Skuddet var næsten lodret, så jeg prøvede at finde en bedre skudvinkel, men uden held. Der var kun et sted hvorfra jeg kunne se fuglen og prøvede at tage et skud til. Igen ramte jeg forbi. Måske var geværet ikke skudt ind? Det har jo også ligget og bumpet rundt i mit bagagerum. 'Et sidste forsøg' tænkte jeg og ladet geværet med et nyt hagl. Jeg missede igen og besluttede mig for at prøve at skyde det ind.

Jeg havde planer om at tage op på uni bagefter for at læse, så jeg havde min taske, med nogle papirer, med. Da jeg hentede papirerne mødte jeg naboen igen og denne gang fulgte han med mig hen for at skyde luftgeværet ind. Det viste sig at luftgeværet var skudt ind, og jeg kunne altså ikke give det skylden for mine forbiskud. Jeg tror jeg stod og snakkede med naboen i en lille time før jeg igen gik hen til rågerederne. Han gav udtryk for at han synes det var synd at skyde rågeunger, men han havde ikke noget imod at jeg gjorde det.

Jeg gik tilbage til det sted hvor jeg tidligere havde skudt efter en rågeunge og det viste sig at den sad der endnu. Denne gang brugte jeg lang tid på at finde en ordentlig skyde stilling, men netop som jeg skulle til at trykke på aftrækkeren, blev jeg afbrudt. Det var naboen igen. Han ville sludre videre og jeg begyndte at mistænke ham for at ville redde rågerne ved at holde mig hen med snak. På den anden side, var samtalen ret hyggelig. Det blev på intet tidspunkt akavet, som det nogle gange kan blive med meget snakkesalige fremmede.

Da han endelig lod mig fortsætte min regulering, kunne jeg ikke få øje på rågeungen igen. Jeg gav op og begyndte at se mig om efter en anden. Til mit store held fandt jeg en anden rågeunge og denne gang meget bedre placeret.

'Nu kan jeg umuligt misse', tænkte jeg og tog sigte. Da jeg skød, blev fuglen skræmt og flaksede over i et nærtstående grantræ. Jeg fik en klump i halsen.

Var den ramt? Den kunne flyve! Var det mon en voksen?

Jeg prøvede at få øje på den igen, men kunne ikke. Jeg løb rundt omkring grantræet og spejdede. Til sidst fik jeg øje på den igen. Jeg tog sigte og skød.

Denne gang faldt fuglen mod jorden og det gav et sug i maven. Jeg kunne mærke adrenalinet pumpe da jeg løb hen til fuglen. Var den død, eller ville den prøve at bakse væk fra mig? Og var det nu også en unge?

Det var en unge og den så ret død ud. Jeg tog den dog lige ved hovedet og gav den en svingtur for at være sikker. Jeg stod et stykke tid og betragtede fuglen. Det var en fed fornemmelse og nu var jeg for alvor tændt på rågeregulering.

Det blev desværre ikke til flere fugle den dag. Jeg gik det lille skov stykke igennem flere gange, men havde ikke held til at spotte nogle.

Da jeg forlod skoven mødte jeg naboen igen. Han havde hentet et luftgevær, som han selv havde, for at vise mig det. Han var meget interesseret i mit bytte og tilbød mig en øl for at fejre. Det virkede lidt sært at sidde, der med en person jeg lige havde mødt, men det var rart at have en at dele oplevelsen med. Jeg fik ham også til at tage et billede af mig med min rågeunge.

Jeg kørte derfra efter 3½ time, hvoraf de tre kvarter var egentlig rågeregulering.

Nakkemusklene var kommet på arbejde og jeg var blevet en oplevelse og en rågeunge rigere.

Inden jeg tog op på skolen kørte jeg hjem forbi og rensede fuglen. Det viste sig at den kun var ramt af ét hagl i brystet, så mit første skud havde ramt forbi. Haglet, der havde ramt fuglen, var forsat lige igennem og jeg var ret imponeret

over hvor kraftigt luftgeværet egentlig havde været. Jeg havde ikke haft den store tiltro til luftgeværet, men den tvivl blev altså gjort til skamme. En tur på vægten kunne afsløre at et rågebryst vejer omkring 40 gram. Så der skal mere end én råge til før man kan invitere kæresten på flødestegte rågeunger.

I skrivende stund er det blevet til i alt 6 rågeunger. De fem af dem blev skudt på en rigtig hyggelig tur, hvor Jacob fra JAJ var med som moralsk opbakning.

Andre i foreningen har også haft held med rågereguleringen i 2011. Her ses Jørgen Vendelbo med hund og bytte fra uge 20.

- Min første buk –
Af Mads Nyhuus Rasch

Efter mindre pression fra Jákup kommer her min fortælling om min første buk.

Jeg vil egentligt starte med at fortælle lidt om min baggrund i bukkejagten. Tilbage i 2000 bestod jeg riffelprøven, og var derefter ude efter buk nogle gange. Det lykkedes ikke, og riffeljagt, synes jeg dengang, var lidt kedeligt. Det var helt klart jagten med haglbøsse der stod øverst på listen. I 2002 var jeg en tur i New Zealand, hvor jeg skød med riffel og fik wallabies, gemse, thar, geder og kaniner. Efter dette blev riffeljagten mere og mere interessant – men stadig havde jeg svært ved at sætte mig ind i folks ”bukkejagtshysteri”.

Da jeg for fem år siden blev inviteret på jagt den 16. maj hos Johannes, var der så småt vækket en stadig større interesse for riffeljagt. Jeg husker stadig tydeligt den første morgen Johannes havde inviteret mig med på bukkejagt. Efter morgenanstanden pürschede vi tilbage, hvor vi havde en særdeles flot seksender inden for skudhold. Før vi så bukken, var vi blevet overhalet af en rå, der ikke havde ænset os. Pludseligt standsede hun, og så - som vokset op af jorden - så vi ham; en voldsomt flot, symmetrisk seksender. Johannes var så gæstfri at lade mig lægge an til at skyde, men da jeg fik kognitiv nedsmeltning grundet bukkefeber, var jeg helt ude af stand til at skyde trods det korte hold. Det hele endte med, at bukken smælende spændede af sted... Fra den dag følte jeg mig helt og aldeles bidt af bukkejagten.

Johannes og jeg har siden da nydt bukkepremieren hvert år, og altid haft mange oplevelser sammen – og med flere leverede bukke fra Johannes´ side. Vi har altid set dyr den 16. maj sammen. Trods utallige ture havde jeg frem til den 16.maj i år stadig ikke skudt buk, men har til gengæld nydt hver eneste gang vi har været ude. Jeg vil endda gå så vidt at sige, at riffeljagten i høj grad har taget over for interessen for jagten med haglbøsse. Om efteråret er riffeljagten også i høj kurs, og det er her lykkedes at skyde to bukkelam og to råer.

Til premieren i år havde vi traditionen tro lagt strategi aftenen forinden. Vi ville sidde på pladserne i skoven til skydetid i modsætning til tidligere år, hvor vi havde pürschet os forsigtigt frem efter skydelyst. Johannes havde tillige været grundig med rekognoscering og havde et par uger forinden set en rigtigt flot,

høj seksender, som var i det område, hvor vi ville sidde. Optakten til premiermorgenen manglede på ingen måde noget! Uselvisk fik jeg kongeposten af Johannes; jeg kan ikke forestille mig nogen, der hellere vil have, at jeg skulle skyde buk end ham!

Da vi kom frem til terrænet, var det imidlertid ikke muligt at pürsche frem til pladserne før skydelyst: En flot buk og en rå lå på naboens eng, således det ikke var muligt at komme ind på reviret uset, men til sidst forsøgte vi dog alligevel. Takket være nogle dyr inde i skoven, som vi kunne høre jagede rundt med hinanden, gik dyrene fra engen ind i skoven uden at blive stødt af os. En god start på morgenen! Og vejret var perfekt, idet det havde regnet om natten, så bladene kun larmede begrænset, og vinden var tålelig.

Efterfølgende pürschede vi os hurtigt til hver sin plads, begge på toppen af en skrænt. Jeg havde udsigt over en relativt åben skrænt i skoven, hvor der for enden er en eng, der dog ikke var udsigt over grundet bøgetræernes grene. Længere nede afgrænses reviret af en lille skovbæk med klart vand.

Bøgen og birkene var allerede sprunget ud, hvilket bidrog til den stemningsladede udsigt fra min post inde i skoven. Duftene fra skovbunden, de spæde grønne farver på træer og bunddække og duerne, der med jævne mellemrum klaprede forbi og satte sig i træerne, bekræftede, at det endeligt var blevet rigtigt forår.

Skrænten hvor jeg sad på anstand: Bukken stod helt nede for enden af skrænten.

Efterhånden som tiden gik, mindskedes troen på, at vi ville få buk for. Der hørtes 6 skud fra de omkringliggende områder, men der var længere og længere mellem skuddene. Pludseligt lød et ret kraftigt brag tæt på – fra naboskoven – og jeg var lige ved at falde af stolen af forskrækkelse. Hurtigt tikkede en SMS ind fra Johannes: ”????”. Jeg skrev tilbage: ”Naboen desværre...”. Svaret fra Johannes: ”ØV!! For pokker, sidder med hjertet oppe i halsen, var 75% sikker på det var dig..”. Efter yderligere korrespondance fik jeg at vide, at der var en skydestige ved naboen ca. 100 m væk, så det nok var derfra skuddet kom... Bare det ikke var den buk Johannes havde spottet under rekognosceringen.

Efter yderligere ca. 30 minutter så jeg, helt for bunden af skrænten og ca. 70 meter væk, et mindre træ bevæge sig anderledes, end hvis blot vinden havde fat i det. Pulsen var oppe med det samme, selvom det formentligt bare var en due... Samme bevægelse igen i træet –ingen fugle i sigte, det måtte være et dyr! Op med riffelen, kikkerten op på fuld forstørrelse – og jeg så et glimt af grå-rød

pels forsvinde bag en bøgestamme. Endnu ikke muligt at se om det var buk. Der gik yderligere et minut, og da så jeg dyret langsomt gå i retning mod mig. Det var fortsat ikke muligt at se, om det var en buk, før dyret forsvandt bag endnu en bøgestamme... Min intuition sagde buk! Pulsens sagde buk. Bukkefeberen havde et fast tag i mig. Kort efter kom dyret frem bag stammen, det havde breddesiden til, små-gående uden rigtigt stop. Ja det var en buk – en buk med høj opsats, men yderligere behøvede jeg ikke at registrere. Efter så mange års forsøg på at skyde buk ville en ulige knop-buk opfylde alle mine ønsker.

Bukken gik langsomt, men sikkert, i retning mod højre mod en gruppe bøgestammer – kom han bag dem ville chancen være passé. Pulsens var høj, og med dårligt anlæg mod knæene og siddende på en jagtstol var forholdene ikke optimale, men afstanden rimelig ca. 60-65 meter. Da han stoppede op kortvarigt, slap jeg kuglen. Jeg havde fornemmelsen af at ramme ham lavt på bladet, og jeg nåede i et kort glimt at se ham springe i skudøjeblikket. Han spurtede af sted i samme retning, han kom fra. I løbet af halvandet sekund var han væk, løbet i retning af naboskellet ved den lille bæk.

Det hele var gået enormt stærkt, og tankerne pressede sig på... Var han ramt? Og ramt ordentligt? Var jeg nu også sikker på der var en opsats på ham??? SMS'en tikkede ind fra Johannes nærmest før skuddet var runget af skoven: "Det var dig!". Jeg ringede med det samme til Johannes med bævende stemme, og han var ved min post på under ét minut.

Vi drøftede hele situationen og prøvede at stykke ud hvordan, vi skulle gribe det an. Johannes gjorde et virkeligt godt stykke arbejde med mental coaching af mig ved denne lejlighed. For at være sikker på at bukken havde smidt sig, enedes vi om at give ham et kvarter, før vi gik ned til skudstedet. For at presse tiden helt ud på kvarter forsøgte jeg at drikke en kop kaffe, med det resultat at få bekræftet at skoldhed kaffe gør ret nas, selvom adrenalinen er helt oppe.

Da vi gik mod skudstedet gik Johannes mod venstre i tilfælde af at bukken rejser sig bag krattet. Først kunne jeg ikke finde schweiss ved skudstedet, og tvivlen blev større og større, hvorvidt jeg overhovedet havde ramt ham. Efter ca. et minuts cirklen fandt vi påskudstedet: En stor plamage af schweiss – ikke umiddelbart lyserød lungeschweiss, men derimod almindelig "blodfarve" samt

et stykke kød – men ingen bensplinter. Den voldsomme mængde schweiss kunne nærmest ikke stamme fra andet end et bladskud (selvom min hjerne allerede havde associeret kødstykket til et forfærdeligt løbsskud), og vi fulgte ”motorvejen” af schweiss frem mod bækken. Jo tættere vi kom på bækken, jo større blev mine bange anelser om, at bukken havde valgt at segne omkuld hos naboen.

Tydelig schweiss...

Pludseligt sagde Johannes: ”Der er den!” – men jeg kunne stadig ikke se ham. Da vi gik tættere på, så jeg ham også. Liggende på siden under en meter fra bækken. Først da dæmrede det for mig, at det endeligt var lykkedes!

Allerede på flere meters afstand så vi, at han var flot – god af krop (18,5 kg brækket) og en endnu bedre opsats. Virkeligt flot og symmetrisk, slank og relativt høj seksender. Pæne, store rosenkranse, der nærmest er vokset sammen

på midten. Fine perler op ad stokkene. En virkelig drømmebuk, også trofæmæssigt.

Bukken som han lå, da vi fandt ham

Som led i en ukuelig tro på at det en gang skulle lykkes at skyde en buk, havde jeg gennem et par sæsoner slæbt en flaske boblevand med i jagttasken til den dag, det skulle lykkes – boblevandet havde min kæreste snuppet, men det var erstattet af en flaske Leffe Blonde. Den åbnede vi, og skålede for bukken, mens vi sad og beundrede ham, og tømte derefter resten af kaffen. Han havde løbet 29 m med en kugle lige midt i hjertet. Vi filosoferede over det paradoksale i at skyde så flot en buk som den første overhovedet. Der kommer formentligt til at gå mange, mange år før jeg får en tilsvarende, hvis det overhovedet kommer til at ske.

Det var en helt igennem fantastisk jagt, der rummede alle de elementer jeg overhovedet kan komme på; manglende tro på foretagendet, det akavede skud

og uvisheden om han var ramt godt, da han ikke ligger på stedet. At det så skulle lykkes på jagten sammen med Johannes, der om nogen har ønsket, at jeg skulle få min første buk, gjorde det ganske enkelt til den bedste jagtoplevelse jeg nogensinde har haft – men forhåbentligt ikke den sidste.

Bedste hilsner fra Mads

- Pokal Skydning -

Af Jørgen Vendelbo

Vanen tro afholdes der en gang om året pokalskydning i JAJ. Et hyggeligt arrangement, hvor skytter mødes og dyster om en pokal og andre flotte præmier. Men dette år blev årets pokalskydning afholdt i Hinnerup og ikke som normalt i Hadsten. Datoen for skydningen var blevet flyttet flere gange pga. for få tilmeldinger. Til sidst, så langt hen på året, at der kun var åbent i Hinnerup. Om det var det, der gjorde udslaget i, at de fremmødte skytter var en smule ekstra nervøse, eller det var pga. det dårlige vejr eller måske pga. den store pokal, det er svært at sige. I år var seks skytter mødt op: Camilla, Daniel, Rune, Thomas, Johannes og Jørgen. Jagt -/skyde erfaring var lige fra nyjæger, der var første gang på skydebanen, til mere erfarne jægere og flugtskydningsinstruktør. Sidste års mester, Johannes, havde på ingen måde i sinde at afgive pokalen, så allerede i bilen på vej derud var den mentale kamp i gang.

Selvom skydningen skulle foregå på en anden skydebane, gjaldt det traditionen tro en 40 duers jagtskydning, dvs. 10 bagduer, 10 sideduer fra højre, 10 sideduer fra venstre og 10 spidsduer. Normalt skydes efter de gamle flugtskydningsregler, dvs. først 2 enkeltduer fra venstre, derefter en double, så 2 enkeltduer fra højre, så igen en double, til sidst 2 enkeltduer fra venstre. I Hinnerup står der hjælpere og trykker lerduerne ud - det er høj service. Men flere af hjælperne i Hinnerup trykker ud efter de nye regler, dvs. først 1 enkeltdue fra venstre, derefter en double, så 1 enkeltdue fra venstre igen, derefter en double osv. op til 10. Men det gør det ikke nemmere, når man står og venter på nummer to enkeltdue fra venstre efter de gamle regler, at der så pludselig kommer en double efter de nye regler. Herefter regner man med, at nu kommer der så en højre enkeltdue, men her kommer der så en venstre sidedue! Arrrgggg... det er ikke nemt. Om det var det, der blev afgørende for dagens skydning, eller om det var vejret eller banen, det er svært at sige. Dagens resultat lå for de 6 skytter mellem 10 og 29 lerduer. Vinderen blev Jørgen skarpt forfulgt af Johannes. Browning vandt over Beretta. Men sådan en dag er det selvfølgelig det sociale, der er vigtigst, og ikke bare konkurrencen. Derfor kan der kun opfordres til, at så mange som muligt deltager i dette års pokalskydning og i foreningens øvrige skydninger ikke mindst, fordi foreningen giver en 40-duers serie til de fremmødte medlemmer. Så se efter datoerne for foreningens skydninger på hjemmesiden, under *forum*! Det er allletiders måde at

møde foreningens andre medlemmer, ikke mindst som nyjæger. Knæk og bræk
– vi ses på skydebanen!

Jagt er i dag mere populær end golf

af Jørgen Vendelbo

Der bliver flere og flere jægere i Danmark. Siden 2008 har der været en stigning på næsten 45 procent i antallet af aflagte jagtprøver. Netop nu er der 171.000 personer med jagttegn i Danmark. For 20 år siden var nye jægere for en stor dels vedkommende unge landmandssønner på 16 år, der skulle med deres far og onkel på jagt. Mens nutidens nyjægere er byboere i 30 års alderen, der ikke har familie med jagttegn eller anden relation til naturen. Til gengæld har de fleste nyjægere i dag både råd til jagtrejser og det nyeste nye udstyr. Det er ikke kun mændene, der finder jagt interessant. Flere og flere kvinder tager også jagttegn, ca. 10 % af nyjægerne i dag er kvinder. Denne fremgang af nyjægere skyldes måske vores urmenneskelige behov for at komme ud i den natur, som vi oprindeligt var en del af. Eller måske handler det om at slipper væk fra det moderne liv, hvor man konstant er online på enten Facebook, mail eller på mobilen.

På jagt får man fred og er uden for rækkevidde af det moderne samfund, mens man oplever naturen. Jagten er lige så spændende som en sportskamp, når dyret pludselig dukker op, og man skal til at skyde. Det sidste, der nok også har medvirket til, at jagt har overhalet golf i popularitet, er, at jagt stadig er en eksklusiv sport. Alle kan tage i BILKA og købe et billigt sæt golfkøller, men for at købe et jagtgevær, er man nødt til at tage i en speciel jagtbutik. Det går nok nogle år før, man kan købe jagtgeværer i BILKA.

Er man jæger, får man automatisk også et socialt fællesskab med andre jægere, der gerne bidrager med fremvisning af trofæer og gode jagthistorier.

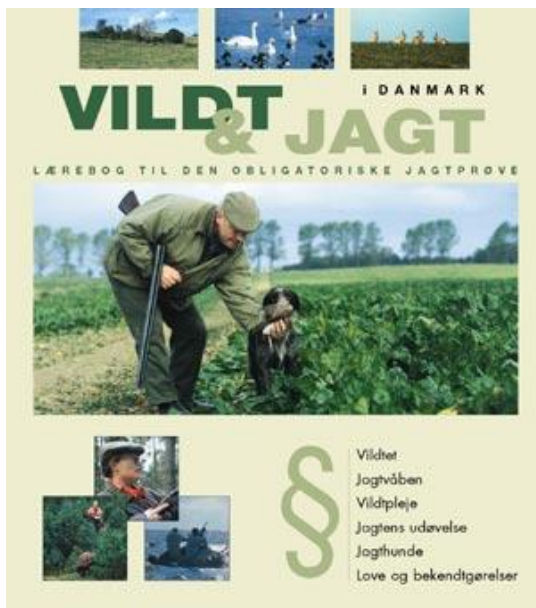
JAJ tilbyder Danmarks billigste jagttegn.

JAJ (Jydsk Akademisk Jagtforening) afholder hvert år jagttegnskurser for studerende i perioden februar til april. Kurset omfatter både teori og praksis. Den teoretiske del dækker bl.a. jagtlovgivning, jagtetiske regler, vildtkendskab og vildtbiologi samt jagtvåben og sikkerhed under jagt. Den praktiske del foregår på skydebanen, hvor det teoretiske prøves af i form af lerdueskydning, afstandsbedømmelse samt våbenhåndtering og sikkerhed under færdsel i terræn. Kurset er tilrettelagt således, at deltagerne kan gå op til jagtprøve i prøveperioden fra 15. april til udgangen af juni. Et jagttegn koster 800 kr. Heri er der også et års medlemskab af Danmarks Jægerforbund og af Jydsk Akademisk Jagtforening. Da et seniormedlem betaler 855 kr. for et medlemskab om året, er det faktisk 55 kr. billigere, og man får desuden jagttegn. Normalprisen for jagttegn på aftenskole er hurtig 2000 kr. eller mere. Så er der selvfølgelig også luksusudgaven: jagttegn og wellness, en weekend til 18000kr. Har du lyst, eller har du en ven som har lyst til at tage jagttegn i Jydsk Akademisk Jagtforening, så skriv en mail til jagttegnjydsk@gmail.com.

Aspiranter til jagttegn i JAJ.

I Jydsk Akademisk Jagtforening har vi også kunnet mærke den store fremgang inden for nyjægere. Vi har i år haft to store jagttegnshold, et aftenkursus og et weekendkursus med i alt 65 elever. Det er rigtig flot og næsten en fordobling af foreningens medlemstal. Vi håber, at vi kan bevare nogle af nyjægerne som medlemmer, så vi kan hjælpe dem med deres videre udvikling fra jagttegnselev til ”rigtig” jæger.

Fra Jagttegnselev til ”rigtig” jæger.

De fleste, der lige har fået jagttegn, har oplevet, at man har læst, terpet og knoklet for at få jagttegn. Man er stolt som paven den dag, hvor den prøvesagkyndige siger: "Bestået". Man har lært en masse om lovgivning og jagtbar vildt i den danske natur. Man har lært om våben: haglgeværer, jagtrifler, salonrifler og mange mærkelige hybrider deri mellem. Man kan svare i søvne på alt muligt vedrørende kaliber, haglstørrelser, krudttype og projektiludformninger. Skudenergi, skudafstande, sikkerhedsafstande, gastryk, og udgangshastigheder vælter ud, hvis nogen skulle være så uforsigtig at spørge om det. Alt i alt, man har grund til at være stolt!

Men hvad så? Er man blevet jæger, altså sådan ”rigtig” fuldbefaren jæger? Når glæden over at have nået sit mål, det forjættede jagttegn, har fortaget sig, så indsniger der sig en større og større fornemmelse af, at man kun lige har lært det aller mest nødvendige. Man har lært det, der er nødvendigt for, at man ikke er til fare for sig selv og sine medmennesker, og man kan gebærde sig hensynsfuldt i relation til naturen og vildtet. Nogle er så heldige, at de straks kan komme i "mesterlære" hos deres far, familie, venner mv. Andre har ikke lige denne mulighed. Hvordan kommer man så videre herfra?

Først kan man jo spørge sig selv: hvad er en ”rigtig jæger”? Er man kun ”rigtig” jæger, hvis man har ryddet alle naboernes haver for gråspurve, inden man lærte at læse, eller er det, når man har siddet x-antal timer og frosset i en Mopa?

Nogle vil måske mene, at man først er en ”rigtig” jæger, når man har klistret væggen til med trofæer fra den halve jordklode. Nej, en ”rigtig” jæger må vel være ham, der render rundt svøbt i skind med bue og pil, eller dem på New Zealand, der slår vildsvin ihjel med kniv. Jagt kan være mange ting, men hvem afgør i så fald, om man er en ”rigtig” jæger. Findes der ”rigtige” jægere, findes der vel så også ”forkerte” jægere?

Det må vel være et spørgsmål om at mestre jagten som et håndværk, at kunne opspore og aflive et dyr med respekt for dyret. Som jæger har man ikke blot valgt en sport, men en måde at opleve og nyde naturen på. Glæden ved at opleve sin egen forbedring og udvikling er en motivation til at søge endnu mere personlig erfaring samtidig med, at man hele tiden er bevidst om at stille store krav til sin egen moral og etik i jagten.

At søge råd og vejledning hos erfarne jægere er en god ide. Det gælder for alle jagthåndværkets mange spændende sider. Det er derimod ikke afgørende hvor eller hvornår, man starter sin jagtkarriere. Om det er fasanjagt, rågeregulering eller hjortejagt i Skotland er op til en selv. Verden er blevet mindre og mulighederne større, hvilket naturligtvis skal udnyttes.

Man skal dog have i mente, at med til jagten og det at være ”rigtig” jæger hører også den danske jagtkultur og de dertil hørende traditioner. Alle med jagttegn i Danmark repræsenterer den danske jægerstand. Derfor har man også en forpligtigelse til at kende til den dansk jagtkultur og det særpræg, den har. Jagt er ikke længere et eksistensgrundlag, men en moderne fritidsinteresse. Jagt i dag handler alt sammen om at ”være til stede” og engageret i det, man foretager sig. En ”rigtig” jæger skal pleje naturen og sørge for, at jagt på vildt foregår på et bæredygtigt grundlag.

Sidder du nu og har endnu flere spørgsmål, end før du læste artiklen, så har du muligheden for at deltage i Jydsk Akademisk Jagtforenings mange forskellige arrangementer, hvor både erfarne og nyjægere deltager i et udbytterigt fællesskab, hvor der er mulighed for udveksling af erfaringer og ikke mindst røverhistorier. Du kan få gode råd og vejledning i køb af våben, jagtudstyr, træning af skydefærdigheder, jagt m.m.

Læs mere på <http://www.jydskakademisk.dk> under *forum*, hvor du også kan tilmelde dig arrangementerne. Jydsk Akademisk Jagtforening har også fået en gruppe på Facebook, som også er god til udveksling af erfaringer og billeder.

Jagtfeltskydning

Af Jacob Nielsen

Er en skydning som bliver afholdt i Ulfborg flere gange om året. De enkelte foreninger lejer sig ind på banen, og stiller selv med uddannede riffelinstruktør. Vi har været så privilegeret at Holstebro jagtforening har ladet JAJ stille med et hold under deres leje af banen.

Selve feltskydningen består af 5 skydninger af 8 skud, samt en afstandsbedømmelse.

Man bevæger sig således som skytte fra post (bane) til post (bane) på bedste skattejagts vis. (Ulfborg er et militært anlæg med adskillige riffelbaner, som også benyttes til civile formål, bl.a. jagt- og konkurrenceskydninger).

På hver af de 5 baner skyder skytten til to stykker vildt på varierede og for skytten ukendt afstand. Udfordringen ligger i at bedømme afstanden til vildt og dernæst korrigere i forhold til kuglebanen. Herudover varieres skydestillingen også så man både får skudt liggende og stående. På hver bane skal skuddene afgives inden for 180 sekunder.

Feltskydning er en utrolig lærerig skydning, hvor man hurtigt finder sine begrænsninger i forhold til afstand og skydestilling. Slutteligt kan man for en 20'er ekstra forsøge sig med skud til dåvildt på 300m, her ser man virkelig, hvorfor det anbefales ikke at skyde til vildt på over 100m.

Det hele sluttet af med en point sammentælling (300m bane tæller ikke med), hvilket giver feltskydningen et konkurrence twist, som i venskabeligt selskab blot gør dagen endnu hyggeligere.

Kaffe på parkeringspladsen.

Vækkeuret ringer. Jeg ligger lidt i sengen og prøver på at komme i tanke om, hvad det er jeg skal så tidligt på en søndag. Det er et ugudeligt tidspunkt. Efter hvad der synes som lang tid, kommer jeg i tanke om det, jeg har virkelig glædet mig til den her dag.

Jeg vakler ud af sengen, sætter kaffe over og går i bad. Da jeg kommer tilbage til køkkenet viser uret på ovnen 04:57. Jeg spiser havregryn med cornflakes, eller er det cornflakes med havregryn? Op på cyklen, den er lånt af Jeppe min rumbo. Hold kæft hvor den knager, den trænger til olie. Remmen fra riffelfoderalet skaver lidt i skulderen. Et kvarter før tid er jeg ved storcenter

Nord, hvis jeg havde pakket mine ting aftenen før kunne jeg nok havde sovet en halv time mere.

Jørgen får et ring, bare lige for at høre om han har styr på stumperne, det har han, han er ved at varme rundstykker i ovnen. Fem minutter i seks triller Camilla ind på parkeringspladsen. Vi snakker lidt om ammunition, og om hvorvidt Schultz og Larsen rifler er bedre end Browning rifler... vi får se på banen. Jørgen ankommer til pladsen, desværre har han modtaget et afbud på vejen. Vi får kaffe og lune rundstykker på parkeringspladsen, inden vi kører.

Feltskydning.

Solen skinner! Det lover til at blive fantastisk vejr. Vinden er dog lidt strid, 10 m/s, men der er læ på banerne, så forhåbentlig får vinden ikke indflydelse på ballistikken. Vi mødes med Jørgens fætter Jens, han vil gerne bruge morgenen på feltskydning inden han skal til konfirmation senere på dagen.

Den første post er en liggende skydning til råbuk og dåhjort. Jeg vurderer dåhjorten til at være på den anden side af 200m, råbukken er på omkring 100m. Hvis jeg husker ballistikken rigtig fra normas hjemmeside, så skal jeg blot holde lige på ved 200m og så vil kuglen sidde 42 mm under sigtelinjen. Det viser sig at jeg måske skulle havde holdt lidt højre på dyret. Efter første post får jeg øje på Jørgens øje, vi har fået dagens første riffelmærke, et blodigt et af slagsen. Det er mig stadigvæk uvist om hvorvidt Camilla havde chokolade på kinden eller om det var blodstænk fra Jørgens "kys" med riffelkikkerten.

Post 2 er en sidende skydning med stok til fasan og råbuk. Det klassiske sker, en skytte skyder på den forkerte skive, 3 skud på skive 5 i stedet for skive 4. Det pussige er at der er 5 huller i skive 5, måske har to skytter skudt på skive 5? Post 3 er en stående skydestilling til ræv og mårhund, det er små mål og skydestokken virker pludselig meget vakkelvorn, kornet sejler rundt på skiven, jeg nødt til virkelig at koncentrere mig.

Hvad fanden forgår der! hver gang naboskytten skyder flyver skydestokken frem under hans riffel. Jørgen på den anden side af mig er ved at knække sammen af grin, det ser komisk ud, jeg tror det er fordi han er vred, men han gør det igen. Måske er stokken lidt glat. Det har dog ingen indflydelse på hans skydning, sådan at jonglere med skydestokken.

Post 4 er en siddende skydestilling til hare og råbuk uden skydestok. Der kan være fire patroner i mit magasin og fire i min neopren manchete på kolben, hvilket er perfekt til feltskydning. Mens jeg er ved at lade mit magasin op, går

der et skud, det er alt for tidligt. Om det er fordi skytten er lidt for ivrig for at vinde vores venskabelige konkurrence skal være usagt, men banelederen ber ham om at indstille skydningen, indtil vi alle har fået tilladelse til at skyde. Ingen skade sket.

Post 5 er afstandsbedømmelse, jeg er godt nok rusten, det er en ældre kone der stiller spørgsmålet om, hvor langt der er til skiven. Hun har prøvet det før, det er ikke til at læse på hende, om jeg har gættet rigtigt.

Vi slutter af med post 6 som er en skydning til gås og råbuk, det forløber udramatisk og de sidste point hentes hjem. Camilla og Jørgen prøver kræfter med 300m banen, Jens skal til konfirmation, og jeg selv gemmer min ammunition til mærkeprøven.

Mærkeskydning.

Er en mærkeprøve indført af Danmarks Jægerforbund (DJ), som kan afholdes af DJ uddannede riffelinstruktører. Prøven aflægges ved at skytten afgiver 6 skud til en råbukskive på 100m. Skydestillingen er fri, dog kun to liggende.

Skydestok er tilladt. Før skydningen skal man bestå en teoretisk prøve om riffeljagt på 12 spørgsmål, som ikke giver point men blot adgang til skydningen. Erhverver man sig 40-50 point gør man sig fortjent til et

bronzemærke, erhverver man sig 51-58 point gør man sig fortjent til et sølvmærke, erhverver man sig 59-60 point gør man sig fortjent til et guldmærke. Man har to forsøg af 6 skud. Gør man sig fortjent til et guldmærke kan man forsøge at gøre sig fortjent til et guldmærke med egeløv, det gør man ved at afgive tre skud stående uden stok. Får man 27-30 point ved de tre stående skud kan man pryde hatten med et riffelmærke i guld - med egeløv. Man kan få et 5års, 10års og et 15års mærke, hvis man gør sig fortjent til et mærke de oplyste år i træk.

På vores dag i Ulfborg fik vi tre mærker med hjem, et i guld, et i sølv, og et blodigt (riffel)mærke over øjet.

Kaffe og kage i Ulfborg.

På vejen hjem stopper vi ved brugsen i Ulfborg, her investerer vi i en kage for at fejre vores mærker. Vi snakker lidt frem og tilbage, mest om ammunition, ballistik og rifler.

Solen skinner og der er læ i byen, jeg har egentlig ikke lyst til at skulle hjem. Bogen om mikrobiologi og dets vidundere ligger på skrivebordet og griner af

mig, jeg er nu glad for at jeg engang imellem kan lave en oversprings handling af den slags dimensioner.

Vi er enige om at det har været en hyggelig og lærerig dag, men i forhold til den interne strid mellem Schultz og Larsen og Browning blev Browning en vinder!

Kurser og Uddannelse i Jydsk Akademisk Jagtforening

Foreningen har i år haft fire folk på uddannelse gennem Danmarks Jægerforbund.

Vi har fået to nye Jagttegnslærere, Jørgen Vendelbo og Jan Kromand.

Herudover har vi fået to nye flugtskydningsinstruktører, Morten Engholm og Jacob Nielsen.

Går du og drømmer om et kursus hos Danmarks Jægerforbund, og mener du at foreningen simpelthen ikke kan undvære at du netop har det kursus, så kontakt bestyrelsen og præsenter dine gode argumenter, så er du i hvert fald et skridt tættere på et kursus.

Tilberedning af måger!

Kom og vær med til at tilberede måger i hyggeligt selskab i JAJ!

Den 29. September vil der være fælles tilberedning og spisning af måger. Tjek hjemmesiden for info om tid og sted.

Billigt supplement til pastaen ☺

Afs: "Bukken"
v/ Camilla Strandberg
Åparken 2,5,2
8000 Aarhus